

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 577).

Sagen sattes til Forhandling.

Ministeren for Handel, Industri og Søfart (Kjærboel): Lovforslaget angaaende ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten er ligesom det Lovforslag, der lige er behandlet, vedtaget i det andet høje Ting i Aften, og jeg tillader mig at henstille, at man ogsaa i dette høje Ting underkaster det en velvillig og hurtig Behandling.

Ifølge § 1 nedsættes der til Bistand for Regeringen et Fragtnævn, der efter de i det andet høje Ting foretagne Ændringer bestaar af en Formand og 9 andre Medlemmer, hvoraf 7 vælges efter Indstilling af Dansk Dampskibsrederiforening og 2 efter Indstilling fra Sejlskibsrederne. Fragtnævnet skal bistaa Regeringen ved Tilvejebringelse paa bedste og billigste Maade af Skibsrum til nødvendige Tilførsler og skal i det hele taget føre Tilsyn med Skibsfartens Udvikling samt bistaa Rederne.

De i Lovforslaget indeholdte Bestemmelser giver mig i øvrigt ikke Anledning til Bemærkninger. Dog skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Straffebestemmelserne i § 9 er blevet ændret i Folketinget i Overensstemmelse med de foretagne Ændringer i Lovforslaget om ekstraordinære Foranstaltninger til Sikring af Landets Forsyning med nødvendige Varer. Endvidere er der — ligesom i det nævnte Lovforslag — foretaget den Ændring, at Lovens Gyldighed er begrænset til Udgangen af Marts 1940.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til velvillig og meget hurtig Behandling.

Kantsø: Efter den højtærede Handelsministers Gennemgang af det foreliggende Lovforslag om ekstraordinære Foranstaltninger vedrørende Skibsfarten finder jeg ikke Anledning til mange Bemærkninger. Det er bygget paa Erfaringerne fra Verdenskrigen 1914—18 og er en Samling af de Bestemmelser, som dengang viste sig nødvendige til Sikring af fornøden Tonnage og vort Lands Vareforsyning samt til at betrygge Skibe og Besætninger. Lovforslaget foreligger her med enstemmig Tilslutning fra Folketinget, og i Forventning om, at samme Enighed vil kunne opnaas i dette høje Ting,

skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling og Vedtagelse.

Villemoes: Den højtærede Handelsminister henstillede, at det høje Ting behandlede dette Lovforslag velvilligt og hurtigt, og i den Retning kan jeg tilsige mit Partis Medvirken. Kun vil jeg gerne have Lov til at sige, at jeg ikke er ganske klar over, om denne Hurtighed er absolut nødvendig. Jeg kan ikke rigtig se, at den Hastelovgivning, som vi ogsaa skal have paa dette Omraade — og som Venstre altsaa ikke vil modsætte sig —, er oplagt nødvendig; jeg vil tværtimod mene, at der ikke kunde ske det mindste ved, at det høje Ting fik en Dag eller to til at se paa et saadant Lovforslag. Det er jo dog saadan, formoder jeg, at den danske Stat ikke øjeblikkelig skal til at være Rederne behjælpelig med at faa Skibene placeret for Tilførsel af Varer til vort Land. Det er klart, at dersom en Storkrig skulde udbrude — men saa vidt er det da heldigvis ikke endnu, og der er vel ogsaa smaa, svage Lyspunkter, der kan tyde paa, at denne Ulykke ikke kommer over hele Verden —, men skulde en saadan Krig altsaa brede sig, maa vi i vort lille Land være saaledes indstillet, at hele Nationen staar Skulder ved Skulder, og det vil da være nødvendigt for Enkeltpersoner saavel som for Erhverv at bringe Ofre. Dertil bør alle gode danske Mænd og Kvinder være rede.

Lovforslaget er, som det rigtigt er sagt, opbygget efter den Lov, vi fik under Verdenskrigen om et Fragtnævn. Der var dengang to Afdelinger i Nævnet, men dette foreslaas her ændret som Følge af den ændrede Udvikling af Baadetyperne under vort Lands Flag, og jeg hilser med Glæde den Ændring, som Forslaget er undergaaet i det andet høje Ting, saa at ogsaa Sejlskibenes Folk kan blive repræsenteret i det kommende Fragtnævn.

Hensigten er altsaa, at dette Fragtnævn skal bistaa ved Tilvejebringelse paa bedste og billigste Maade af Skibsrum til saadanne for Landet nødvendige Tilførsler, til hvilke offentlig Medvirken skønnes nødvendig. Derom kan jo kun siges, at selvsagt maa Skibsfarten ogsaa paa dette Omraade bringe Ofre for vort fælles Samfund, for at vi kan faa tilført de Artikler, som vi helst fortsat skulde kunne anvende i det danske Næringsliv.

Jeg vil gerne have Lov til at sige til den højtærede Minister — Ministeren er ikke i Tvivl derom i Forvejen —, at efter min Mening kunde vi nok have været i Besiddelse